

คำภาษาอาหรับ

นำเสนอเมื่อ : 28 ส.ค. 2552

คำภาษาอาหรับในภาษาไทย เช่น

กะลาสี	จาก “เคาะลาซี” มลายูใช้ คลาสิ (Khelasi)
กะไหล่	จาก Gil-ai ทมิฬ (Kalayi)
กันหยัน	มีดปลายแหลมสองคม (Khanjar) เปอร์เซียใช้รูปเดียวกัน
การบูร	อาหรับใช้ Kafu หรือ Kaphu แล้วอังกฤษใช้ Camphor ยาที่มีกำเนิดในจีน ญี่ปุ่นและไต้หวัน “การบูร” จึงจะนำมาจาก Kapur ของมลายูมากกว่า Kafu ของอาหรับ เพราะพ่อค้าอาหรับอาจได้ Kafu ไปจาก Kabur ของมลายูกี่ได้
โกหฺร่าน	จากคำ Koran หรือมหากุรอาน (พระคัมภีร์ ศาสนาอิสลาม)
ขันที	คำอาหรับ “เคาะลี”
บัดหล่า	อาหรับ “บัดละฮู” ผ้าไหมที่ปักยกเงินแล่งทองแล่ง
ฝิ่น	อาหรับ Afyun (อัฟยูน) ชาวอินเดียออกเสียงเพี้ยนเป็นอะฟีน แล้วไทยใช้ฝิ่น
ระย้า	จาก Rajam (เรอะยัม) มลายูรับจากอาหรับ
สลาม	คำอวยพร มลายูใช้ Salam
หญ้าฝรั่น	อาหรับ Zafaran อังกฤษ Saffron
อ๊กเสบ	อาหรับ Azab
อ๊ตลัด	ผ้าต่วน มาจาก อัจฉลัส (Ztlas)
อำพัน	อาหรับ Ambar, มลายูใช้อำพันเช่น